

Вступ

Чому злість та ворожнеча
По сей час живуть на світі?
Як зробити, так щоб були
У безпеці наші діти?
День сильніший за ніч чорну,
Хмари сонце не закрили,
Так чому ж закони вовчі
На землі поки що в силі?
Спір ведуть добро і зло,
Лютий холод та тепло,
І, на жаль, ще і до нині
Не закінчено цей спір!
...Хто ж, скажіть, у стані
Припинить страждання?
Мама (з фільму-казки «Мама»)

**Пам'яті
безвинно убієнних
для того, щоб цей жах
ніколи не повторився
і щоб наша планета уціліла.**

У далекому сорок п'ятому
В Хіросімі гралися діти –
В дерев'яних маленьких будиночках
Як всі діти у нашому Світі.

Грались з батьками, грались з друзями,
І бажали лише мирної долі.
І не знали вони, що є на землі
Терористи з атомної зброєю.

І з енергії Світла й тепла –
Що повинна в життя нести радість
Ці фашисти зробили кошмар –
Бомбу, жалю яка не знає...

Що не знає де друг, а де ворог,
Що всім людям несе тільки горе,
Що готова нищити все –
Все що є на Землі і довкола!

І для тих хто її випускав
Не було нічого святого –
Глянь, як мерзок війни оскал –
Скільки підлого там і злого!

Думай, ближніх як можна спасти,
Врятувати як нашу планету!
Пам'ятай – тільки ми можемо це,
Ми з тобою, а ні хтось інший, “третій”!

Що ніхто за нас не вирішить,
І не зробить, і не побудує.
Пісня є «Бухенвальський набат» –
Ти її може слухав, друже?

Там йде річ що сотня тисяч
Була заживо сожжена –
Так це вигадка чи це правда?
Правда, де ти? – а ось вона:

Правда в тому, що в Хіросімі
Було мало військових об'єктів,
І заводів всього тільки два,
А солдатів – горстка маленька!

Правда в тому, що високо в небі
Бомбу атомну підірвали.
Щоб як сірники дерев'яні
Ті будинки з людьми палали!
(Щоб будинки людей дерев'яні
Полихали у смертнім вогні!)

Сотня тисяч аутодафе!!
Сотню тисяч спалили людей!!!
Ось вам і нова інквізиція! –
Підлий атомний лиходій!

Людей мирних спалили заживо
Щоб нас залякати ще більше,
Щоб не знали ми, засинає –
Чи проснемося ми пізніше?

Чи не станеться так що ця бомба
На наш край раптово впаде?
Чи не станеться, що життя
Наших близьких вона унесе?

Кажуть нам, що це все дурниці –
Дихай вільно, живи як усі...
Але ти скажи – чи не чув ти,
Про крилаті ракети? – вони

Долітають до цілі миттєво,
І не можна від них утекти.
Їх не може ніщо зупинити –
Ось жахливі які вони!!

І якщо їх оснастять зброєю
Із плутона або урану –
То не зможе від них врятуватись
Ні доросла людина, ні мала...

Знай же правду – була в нас планета –
Фаетон – їй назву дали.
І на ній (це каже легенда)
Два народа поруч жили.

І коли почалося безглуздя,
Коли почалась війна,
Термоядерний вибух грянув –
Й розірвалася планета ця.

Ну а дійсність(це вже не легенда)
Ось про що нам каже з тобою:
Є у нашій системі Сонячній
Рой осколків – каміння рой.

Він знаходиться поруч з Марсом,
Ти, напевно, вже чув про них –
Їх зовуть “зоряним поясом” –
«Астеройдами...» кличуть їх.

Кажуть – явище це природне,
Не було мов тоді катастрофи.
Тільки ти слухай правду, друже,
Хоч і знати правду не просто!

Маса всіх цих уламків мизерна –
Менше тисячній маси Землі,
І крім того, вони, як при вибуху,
Мають майже всі гострі краї.

І скоріше за все, та планета,
Була тоді с магмой, як наша;
І тому осколкі оплавлені –
Середина ж планети гаряча!

По теорії ймовірності
Не можлива столь мала планета;
І крім того є глиба заліза
Цей уламок Псіхеяю зветься.

Тільки в центрі великої планети
Появиться ця глиба б могла,
Тільки при надвисокому жарі

Народитись вона б змогла!

Але брешуть нам, нагло й підло,
Що не може мов людство, (ніколи!)
Винищати себе й подібних,
І усіє живе довкола!

Щоб не думали ми про те,
Що вони можуть нас вбивати,
Але треба нам всіх захистить –
І планету свою врятувати!,

Треба всім нам сміло проголосить –
Що нема прав у злодіїв шкоду творить!
Що не може жахливий атомний гриб
Руйнувати найближчих – і нам в серце бить!

Що не може жахлива бомба
Мирних людей захистить –
Вона может лише зруйнувати,
Та безвинних людей убить!!

Прозивають «зброєю стримання»
Знову брешуть – коли бомба летить
Запуск бомби іншої не допоможе –
Не затримає, не захистить!!

Бомба ця – зброя террора та помсти –
Лише зруйнує, уб'є, отравить.
Але не тих, хто її запускав –
Нелюди мирних людей вбивають!!

Людей літніх, жінок, дітей,
Тих, хто кнопку не натискав,
Тих, хто любить Світ та природу,
Тих, хто бомбу не запускав!

Тих хто повністю їм безпечен –
Тих хто просто бажав мирно жити!
Вже дішло людство до краю прірви,
І цю дурь треба нам зупинити!!

А інакше вона все погубить,
Нас с тобою й всіх ближніх сожре!
Все живе вона може знищить,
Все зруйнує, і всё сміте!

Тільки розумом почав думати,
(Зная правду, відкинув брехню),
І во всьом розібравшись ретельно
Захистим ми планету свою!

Тільки бача життєву правду
Зможем ми світ краще зробити!
Тільки погляд направів до Світу
Зможем ми на Землі все змінити!!

Щиро серцем чуя правду,
Можна справи к Добру направляти.
А пізнавши картину світа
Зможем долей своєї керувати!

Повторюсь, треба всім нам проголосить –
Що нема прав у злодіїв шкоду творить!
Що не може жакхливий атомний гриб
Руйнувати найближчих – й планету гнобить!

І що будь яка в Світі країна,
Та, що має ядерну зброю –
Є лиш ядерний терорист –
Та загроза всьому живому!

Що не може ніхто, ні де
Будь яку ядерну зброю мати –
І не може ніхто, ні де
Бомбой ядерной нам погрожати!

Це фашіст, ізверг, садист –
Неможливо найти навіть слово...
Це вже нелюдь, а ні людина... –
І – загроза – всьому живому!

Повторюсь, повторюсь, повторюсь –
Неможливо! Ніде! Ніколи!
Ви почули? Почули Ви?
Так – загроза. Всьому живому!

І щоб Світ від загрози спасти
Ми не можем складати руки –
Треба діяти, треба ідти –
На усе – і навіть на муки!

Треба голосно всім об'явити –
“Не пройде вже війна, ніколи!”
Треба нелюдям заборонити
Руйнування всього довкола!!

Треба наших дітей захистить –
Нашу радість, щастя, майбутнє, і долю! –
Щоб могли ми життя гідно прожити!
(А не пряча соромливо очі додолу)...

Знай, що зможемо рай на Землі збудувати,
Якщо атомний віхрь зможем ми зупинити!
Так давай же все зробимо ми для того,
Щоб могли всі ми мирно жить та творити!

Каже нам мудрець Гамзатов:
Коли в горців війна була –
То з'являлася мати з маленької дитиною, –
І стихала зухвала вражда!

І у віршах, що славлять матір,
Є наступні прекрасні слова:
“припиняє ворожість та злобу,
припиняє стражданья вона”.

Переможить закони вовчі,
Людам, дітям добро несе...
Так – сильніше Світ дня чорной ночі
Коли Мати на захист встає!

Но сьогодні це так не спрацює – з дитиною
Стати поміж людей, щоб війни не було.
Але в древньому звичаї є найголовніше –
Що дитина для матері важніше всього!

І що якщо і ми, щоб весь світ врятувати,
Будем згодні віддати найцінніше своє –
То немає той справи, що ми б не здолали –
Ми і світ відстоїм і дітей захистим!

А якщо ж мовча ми складемо руки
Знай – боягуз та ледар втрачає усе!
Він і сили немає, його зневажають,
Але ти сміливий та сильний, мій друг!

Ти здатен прямо казати людям правду,
І не дозволиш їх ображати!
Ти підлість нутром своїм відчуваєш,
І правду від кривди знаєш як відрізняти!

Ти здатен зробити все! – пробуй (розумно)
Знай – серця порада завжди вірна!
Ти станеш героєм, творцем та Людиною –
Рятуя планету во ім'я Добра!

